

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul prezentului act normativ LEGEA TURISMULUI

Secțiunea a 2-a Motivale emiterii actului normativ

1.Descrierea situației actuale	Anterior intrării în vigoare a noului Tratat privind funcționarea Uniunii Europene instituțiile comunitare aveau o competență limitată în domeniul turismului, fiind autorizate să ofere doar linii directoare pentru dezvoltarea acestui domeniu fără a putea adopta o politică specifică. Prin articolul 195 din Tratatul de la Lisabona, intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, turismul a fost recunoscut ca domeniu în care Uniunea Europeană completează acțiunea statelor membre oferind în acest fel un temei juridic pentru activitatea sa de reglementare în acest domeniu. <i>IMPACTUL ECONOMIC ȘI SOCIAL AL TURISMULUI</i> Independent de reglementările comunitare în această materie, instituțiile Uniunii Europene, în cooperare cu alte organisme internaționale din domeniul turismului, au statuat în mod permanent faptul că turismul reprezintă un sector economic esențial datorită efectelor sale directe asupra celorlalte ramuri prioritare ale economiei, având capacitatea de a influența dezvoltarea economică, socială, culturală și educațională. Turismul a fost recunoscut ca având un rol fundamental în economia Uniunii Europene, determinând un spor de producție care se regăsește ca aport la crearea produsului intern brut. Totodată, turismul constituie una dintre activitățile economice cu potențial semnificativ pentru a genera noi locuri de muncă, contribuind la creșterea ratei de ocupare a forței de muncă și la scăderea șomajului. În acest sens, conform Comunicării Comisiei Comunităților Europene, COM(2007) 621, turismul contribuie cu aproximativ 4% la PIB-ul Uniunii Europene, variind între 2% într-o serie de state membre și până la 12% în Malta. Contribuția indirectă a turismului la PIB este mult mai mare, acesta generând indirect mai mult de 10% din PIB-ul Uniunii Europene și asigurând aproximativ 12% din totalul locurilor de muncă. În România, contribuția veniturilor provenind din activitățile turistice la Produsul Intern Brut, la nivelul anului 2008 era de aproximativ 3,5%, respectiv în jur de 4,5 mld. euro, fapt ce plasează România, raportat la această contribuție, pe ultimele locuri în Europa. În anul 2009, din cauza efectelor crizei economice, această contribuție a fost chiar mai scăzută.
--------------------------------	---

Turismul are o importanță deosebită în ceea ce privește oferta de locuri de muncă destinate tinerilor și a femeilor, care sunt de două ori mai numeroși în sectorul turismului decât în restul economiei, precum și a ofertei de locuri de muncă sezoniere și part-time. Structura pe grupe de vârstă și sexe a populației ocupate în turism reflectă faptul că acesta este un domeniu economic de mare atractivitate pentru tineri precum și un domeniu care oferă oportunități pentru ocuparea forței de muncă feminine.

Situația în România la nivelul anului 2007, se prezenta astfel:

Activitatea (secțiuni CAEN Rev.1)	Total populație ocupată (mii persoane)	din care, în vârstă de muncă (%):						65 ani și peste (%)	Din total femei (%)	din care, în vârstă de muncă (%):						65 ani și peste
		Total 15- 64 ani	grupe de vârstă (ani)							Total 15-64 ani	grupe de vârstă (ani)					
			15- 24	25- 34	35- 44	45- 54	55- 64				15- 24	25- 34	35- 44	45- 54	55- 64	
Total	931 3	95,1	8,6	27,3	26,0	23,1	10,1	4,9	45,5	43,0	3,5	12,4	11, 9	10,7	4,5	2,5
Hoteluri și restaurante	143	99,9	17,5	32,0	27,5	18,9	4,0	0,1	63,2	63,2	10,0	18,9	18, 8	13,7	1,8	-

Sursa: Institutul Național de Statistică – Anuarul statistic 2007

CADRUL LEGAL

Dezvoltarea turismului în România, creșterea competitivității și atractivității României ca destinație turistică la nivel regional și internațional, conservarea resurselor turistice reprezintă obiective prioritare în cadrul Programului de Guvernare 2009-2013, turismul fiind declarat ca unul din sectoarele care dispune de un valoros potențial de dezvoltare în contextul noilor provocări economico-sociale.

Totodată, Planul Național de Dezvoltare 2007-2013, include turismul pe lista priorităților de investiții publice. Obiectivul general pentru sectorul turismului, așa cum este prevăzut în plan este: “Valorificarea potențialului turistic și cultural al regiunilor și creșterea contribuției acestor domenii la dezvoltarea regiunilor prin reabilitarea, până în 2015, a 200 situri turistice și culturale și creșterea contribuției turismului la formarea PIB cu 1,25%.” De asemenea, planul consideră că turismul este un mijloc de realizare și a altor priorități strategice, cum ar fi “creșterea competitivității prin facilitarea accesului pe piață a societăților comerciale”, prin promovarea pe plan intern și internațional, prin intermediul turismului, a unor produse economice specifice.

În ceea ce privește legislația la nivel național, nu există o reglementare unitară și exhaustivă a domeniului turismului. În prezent acest sector este reglementat printr-o amplă serie de acte normative de rang diferit, de peste 30, cu astfel de dispoziții având același obiect fiind reglementate de acte normative separate și distincte din punct de vedere al nivelului juridic.

În prezent, cadrul legal general al activităților de turism din România este dat de Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, publicată în Monitorul Oficial nr. 309 din 26 august 1998, cu modificările și completările ulterioare. Această reglementare însă nu înglobează toate normele cu caracter general incidente activităților de turism. Astfel, prevederi privind rolurile autorităților naționale și locale de turism, definiții ale termenilor și expresiilor specifice turismului, protecția turiștilor sunt reglementate separat și prin intermediul altor acte normative: Hotărârea Guvernului nr. 709/2009, privind clasificarea structurilor de primire turistice, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Marii Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 305/2001 privind atestarea și utilizarea ghizilor de turism, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 77/2003, privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți, Hotărârea Guvernului nr. 237/2001 pentru aprobarea Normelor cu privire la accesul, evidența și protecția turiștilor în structuri de primire turistice, cu modificările și completările ulterioare etc.

În concluzie, nu există o reglementare unitară și sistematizată a domeniului turismului care să constituie cadrul general de reglementare a activităților, serviciilor și produselor de turism, de management durabil al resurselor turistice și care să instituie principiile directoare în acest domeniu. Prin urmare, se impune unificarea reglementărilor în materie pentru ca sectorul turismului să dispună de o legislație mai durabilă și de un rang juridic superior.

Cadrul Instituțional

În prezent, autoritatea administrației publice centrale care aplică politica Guvernului în domeniul turismului este Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului. Rolul și principalele sale atribuții în domeniul turismului sunt reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările și completările ulterioare.

În subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului funcționează pe principiul gestiunii economice proprii Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism - INCDT având ca atribuții realizarea de studii și cercetări complexe privind dezvoltarea turismului, conjunctura pieței interne și internaționale, investigații sociologice în domeniu, prognoze și strategii pentru dezvoltarea turismului, a politicii de marketing și management în turism.

La nivel local, Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instituie ca atribuții ale autorităților administrației publice locale aprobarea strategiilor privind dezvoltarea economică, socială și de mediu a unității administrativ-teritoriale precum și asigurarea cadrului necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind conservarea, restaurarea și punerea în valoare a monumentelor istorice și de arhitectură, a parcurilor, grădinilor publice și rezervațiilor naturale, punerea în valoare, în interesul comunității locale, a resurselor naturale de pe raza unității administrativ-teritoriale, dezvoltarea urbană.

În completarea atribuțiilor mai sus menționate, Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 stabilește următoarele responsabilități ale consiliilor locale, consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București:

- a) inventarierea principalelor resurse turistice;
- b) administrarea registrelor locale ale patrimoniului turistic;
- c) elaborarea de propuneri de dezvoltare a turismului, care stau la baza Programului anual de dezvoltare a produselor turistice;
- d) participarea la omologarea traseelor turistice și a pârtiilor de schi;
- e) contribuirea la creșterea calității produselor turistice;
- f) urmărirea activității turistice, în așa fel încât operatorii economici cu activitate în domeniul turismului să aibă acces la resursele turistice, cu respectarea normelor de punere în valoare și protecție a acestora;
- g) organizarea de centre de informare turistică în localitățile cu activitate turistică.

În cadrul structurii organizatorice a Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului funcționează ca organ consultativ în domeniul de activitate al ministerului, un Consiliu Consultativ. Cu toate acestea se resimte nevoia întăririi comunicării și colaborării între sectorul public și cel privat cât și a unei reprezentări unitare, eficiente a sectorului privat astfel încât industria turismului să influențeze în mod unitar politica Guvernului.

Educația și formarea profesională

Serviciile competitive pot fi asigurate doar de către personal bine pregătit și specializat, cu abilități și cu performanțe corespunzătoare. Sectorul ospitalității din România înregistrează o criză acută de forță de muncă calificată iar acest lucru afectează performanțele generale în servicii. Nivelul de competență din sectorul ospitalității și turismului este redus, ca urmare a lipsei standardelor de performanță, a standardelor de muncă adecvate și actualizate și a standardelor adecvate educaționale și de pregătire profesională.

Programele de formare profesională a adulților pentru sectorul turism, hoteluri, restaurante se realizează de către furnizori de formare profesională autorizați de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, în conformitate cu legislația în vigoare.

Promovarea turismului românesc.

Turismul reprezintă totodată un mijloc de valorificare a resurselor. Implicațiile economice ale turismului cuprind și elemente care vizează o valorificare superioară a resurselor implicate în derularea activității turistice, în special a celor naturale, dar și antropice, turismul fiind pentru multe dintre acestea singura modalitate de valorificare. Activitatea turistică asigură și dezvoltarea unor zone mai sărace în resurse, prin realizarea unor amenajări turistice, favorizând utilizarea pe plan local a celor existente, a forței de muncă, astfel creându-se condiții de viață mai bune rezidenților.

Dezvoltarea turismului nu se produce automat, deoarece este legată de imagine și de reputație, motiv pentru care creșterea vizibilității României ca destinație turistică, constientizarea nevoilor pentru dezvoltarea sigură și durabilă a turismului intern și internațional, este o precondiție a dezvoltării.

Percepția României ca destinație turistică este neclară; aceasta nu are o reputație bună ca destinație bona fide pentru turiștii de ocazie. În această ordine de idei, se impune promovarea unui cadru legal care să asigure creșterea atractivității României ca destinație turistică la nivel regional și internațional.

În acest context *dezvoltarea brandului turistic național* reprezintă atât o prioritate generală ce are drept scop diferențierea și evidențierea turismului românesc între competitorii din zonă, în vederea creșterii atractivității țării noastre ca destinație turistică în rândul potențialilor turiști străini. Pentru realizarea acestui obiectiv au fost alocate României de către Uniunea Europeană, prin Programul Operațional Regional, Axa prioritară 5 „Dezvoltarea durabilă și promovarea turismului” – Domeniul Major de Intervenție 5.3, fonduri structurale în valoare de 2 milioane de Euro. În cursul anului 2009, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, în calitate de organism beneficiar, a inițiat procedurile specifice pentru dezvoltarea brandului turistic național, acesta urmând fi realizat până cel târziu în luna aprilie a anului 2010 de către asocieria THR - Asesores en Turismo, Hoteleria y Recreacion SA - Taylor Nelson Sofres SA, asocierie desemnată câștigătoare la licitația organizată în acest scop de Ministerul Turismului. Brandul turistic al României a fost lansat în luna august 2010 la Shanghai.

Activitatea de promovare a turismului în România, de la nivelul autorităților publice se realizează și prin participarea la târguri de turism naționale și internaționale, prin rețeaua de birouri de promovare și informare turistică din străinătate, centrele de informare turistică naționale, realizarea și diseminarea de materiale promoționale.

Protejarea mediului

Turismul este un fenomen ambivalent având potențialul de a contribui la realizări socio-economice și culturale dar, în același timp, la degradarea mediului înconjurător și a resurselor turistice sau la pierderea identității locale.

Există un număr de reglementări specifice privind protecția mediului care reglementează următoarele: gospodărirea integrată a zonei costiere (Ordonanța

	de urgență a Guvernului nr. 202/2002, cu modificările și completările ulterioare), utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006, cu modificările și completările ulterioare), desfășurarea activității de agrement nautic (Hotărârea Guvernului nr. 452/2003), atestarea stațiunilor turistice (Hotărârea Guvernului nr. 852/2008, cu modificările și completările ulterioare), zone și stațiuni turistice (Hotărârea Guvernului nr. 31/1996) și Programul „Steagul albastru - Blue Flag” (Hotărârea Guvernului nr. 335/2002). Dezvoltarea turismului trebuie să se bazeze pe criteriul durabilității, ceea ce presupune ca el să fie ecologic pe termen lung, viabil din punct de vedere economic, echitabil social și etic pentru colectivitățile locale. În acest sens, în vederea stabilirii unui echilibru adecvat între satisfacerea cerințelor turistice în cadrul unei activități economice competitive și conservarea resurselor naturale, culturale și a biodiversității este necesară o abordare integrată a turismului și stabilirea unui set de norme care să asigure cadrul corespunzător gestionării durabile a resurselor turistice. Având în vedere faptul că managementul durabil al destinațiilor turistice este esențial pentru dezvoltarea turismului este necesară planificarea și controlul utilizării eficiente a spațiului și a terenurilor prin impunerea unor măsuri concrete în domeniul amenajării teritoriului și urbanism. <i>Gestiunea informațiilor</i> Statisticile turistice din România sunt elaborate și eliberate de către Institutul Național de Statistică (INS) Acestei autorități îi revine sarcina de implementare a Directivei 95/57/CE privind culegerea datelor din turism potrivit căreia statele comunitare au obligația de a realiza culegerea, compilarea, prelucrarea și transmiterea informațiilor statistice cu privire la cererea și oferta turistică. Autoritatea publică centrală în turism nu are în momentul de față nici un rol în colectarea și publicarea/ diseminarea datelor statistice în turism. În prezent, autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului își propune înființarea unui Sistem Național de colectare și interpretare a datelor și informațiilor din domeniul turismului. Înființarea și gestionarea acestei baze de date se va face pe baza informațiilor colectate de la agenții economici din turism, de la instituții și organizații publice și private care au legătură cu activitățile de turism. Baza de date realizată la nivel național va conține o multitudine de informații cu privire la produsele, unitățile, serviciile, piețele și evenimentele din industria turistică și va putea fi accesată public. În aceeași ordine de idei, diseminarea practicilor internaționale în turism nu se face de la nivelul autorității centrale în turism în mod organizat, astfel încât cunoștințele sectorului privat cu privire la aceste aspecte sunt limitate.
2.Modificări prevăzute	Adoptarea unei legi a turismului răspunde obiectivului de consolidare și unificare a cadrului legal pentru turism astfel încât acesta să asigure o bună aplicabilitate și să garanteze standarde ridicate în furnizarea serviciilor specifice turismului.

Reglementările cu caracter general sau de principii directoare în domeniul turismului vor fi sistematizate într-un singur act normativ, asigurându-se totodată conformitatea cu prevederile Legii nr. 24/2000, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, în ceea ce privește recomandarea ca reglementările de același nivel și având același obiect să fie cuprinse într-un singur act normativ.

Ținând seama de situația prezentă și de necesitățile identificate în domeniul turismului prezentul proiect de lege are în vedere reglementarea problematicii din domeniul turismului, astfel:

- de a defini atribuțiile specifice ale autorității publice centrale pentru turism precum și de a extinde și a clarifica responsabilitățile consiliilor locale, județene și ale Consiliului General al municipiului București în ceea ce privește turismul;
- de a asigura stabilitatea cadrului instituțional cu rol și atribuții principale în elaborarea strategiilor și programelor în domeniul turismului precum și crearea unui ritm nesincopat în derularea măsurilor, programelor și proiectelor de dezvoltare pe termen mediu și lung în turism;
- stabilirea unor atribuții și responsabilități concrete în sarcina autorităților centrale și locale ale administrației publice în domeniul turismului în vederea unei abordări politice integrate și globale a sectorului turismului;
- reglementarea cadrului general aplicabil turismului desfășurat pe litoralul Mării Negre, respectiv încheierea contractelor de închiriere pe o perioadă cuprinsă între 3 și 10 ani în vederea unei întrețineri corespunzătoare a sectoarelor de plajă; o astfel de măsură conduce la o mai bună gestionare a plajelor și nu contravine legislației în vigoare, care permite încheierea contractelor pentru perioade mai mari decât durata unui sezon estival; în plus, în acest mod se permite operatorului economic să planifice și să execute obligațiile ce îi revin conform contractului în mod corespunzător.

Încheierea contractelor de închiriere a plajelor cu autoritățile administrației publice locale intenția este de sistematizare a distribuirii sectoarelor de plajă; în cadrul prezentului proiect de lege nu se specifică faptul că se reziliază/rezoluționează contractele în vigoare, prin urmare nu vedem necesitatea instituirii unei norme tranzitorii referitoare la ipoteza reglementată;

- asigurarea cadrului legal pentru întărirea comunicării și colaborării între sectorul public și cel privat pentru realizarea unei reprezentări unitare, eficiente a sectorului privat;
- stabilirea unor responsabilități în sarcina operatorilor din sectorul privat sau comercial în vederea asigurării gestionării durabile a resurselor turistice, precum și în vederea asigurării furnizării unor produse și servicii turistice conform unor standarde cantitative, calitative și de siguranță;
- reglementarea gestiunii informațiilor turistice astfel încât să fie creată la nivel național o bază de date completă din punct de vedere cantitativ și calitativ cu privire la principalele piețe sursă de turism, a resurselor, produselor, unităților,

	evenimentelor și serviciilor turistice, a operatorilor economici și a personalului autorizați să desfășoare activități de turism precum și a altor date relevante în domeniul turismului; - crearea premiselor pentru dezvoltarea resurselor umane prin organizarea și coordonarea formării profesionale în domeniul turismului; asigurarea că instituțiile de formare și formatorii din sectorul turismului îndeplinesc standarde și criterii specifice, evaluarea ofertei de instruire existentă, identificarea nevoilor de instruire corelate cu oportunitățile de angajare în domeniu, determinarea liniilor directoare pentru strategia de formare din acest domeniu; - reglementarea atestării și gestionării patrimoniului turistic, constituit din bunuri proprietate publică și bunuri proprietate privată, precum și evidențierea elementelor de patrimoniu turistic prin înscrierea, cu titlu gratuit, în cadrul Registrului General al Patrimoniului Turistic; - aspecte privind activitățile specifice de autorizare și control în domeniul turismului, inclusiv categoriile de acte eliberate de către autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului operatorilor economici și personalului din domeniu; - crearea unui organism pentru promovarea României ca destinație turistică atât pe piața internă, cât și pe piața externă, printr-o instituție publică, cu personalitate juridică, care se va afla în coordonarea autorității administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului, cu rol în implementarea politicilor, strategiilor de marketing, planurilor și acțiunilor pe termen mediu și lung. - crearea asociațiilor pentru dezvoltarea și promovarea turismului, persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, constituite potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, înființate la nivelul fiecărei regiuni de dezvoltare, care sunt consultate la elaborarea politicilor de dezvoltare și promovare în domeniul turismului și monitorizarea acestora; - instituirea de răspunderi și sancțiuni pentru toate categoriile de participanți la activitățile desfășurate în domeniul nostru de interes.
3.Alte informații	În etapa de avizare interministerială a proiectului de act normativ s-au primit observații și propuneri și au fost preluate preluat cele ale FAPT – Federația Asociațiilor de Promovare a Turismului din România și ANAT – Asociația Națională a Agențiilor de Turism din România referitoare la prevederile Capitolului XI – „Promovarea turismului”, Secțiunea a 2-a. Astfel, consiliile turistice au fost transformate în asociații pentru dezvoltarea și promovarea turismului. De asemenea, la sugestia Camerei de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură Constanța, a fost reintrodusă prevederea referitoare la perceperea taxei hoteliere de către autoritățile administrației publice locale.

Secțiunea a 3-a
Impactul socio-economic

1. Impactul
macroeconomic

Un rol important în creșterea competitivității de ansamblu a economiei naționale este realizarea obiectivului de creștere a competitivității turismului românesc și îmbunătățirea imaginii României prin promovarea potențialului turistic. Prezentul proiect de lege are rolul de a crea premisele pentru dezvoltarea unei industrii turistice naționale durabile și promovarea internațională a României ca destinație turistică.

Dezvoltarea turismului angrenează o multitudine de componente cu efecte de stimulare și antrenare, atât a producției industriei turistice, cât și a altor ramuri de activitate din cadrul economiei, care participă direct sau indirect la procesul creșterii economice. Intensificarea activităților turistice generează o cerere crescută pentru o gamă largă de bunuri și servicii, inclusiv bunuri și servicii care altfel nu ar fi fost produse sau prestate, precum și bunuri și servicii furnizate de către alte sectoare economice (construcții, transport, industria alimentară, industria ușoară și artizanală). În această ordine de idei, reglementarea cadrului legal care să susțină dezvoltarea activităților turistice are ca efect antrenarea și stimularea producției turistice, determinând un spor de producție care se regăsește ca aport la crearea produsului intern brut.

Având în vedere sinergia turismului cu alte domenii sectoriale ale economiei, asigurarea cadrului necesar pentru dezvoltarea produselor turistice, îmbunătățirea infrastructurii, a serviciilor și diversificarea ofertei turistice va avea un impact pozitiv în realizarea obiectivelor mai largi ale dezvoltării regionale. Valorificarea atracțiilor turistice din diferitele zone ale țării contribuie la creșterea economică a diferitelor regiuni, prin favorizarea apariției și dezvoltării firmelor locale și a asociațiilor familiale, transformând zonele cu competitivitate economică scăzută în zone atractive pentru investitori. Astfel, se vor crea oportunități de diversificare a economiilor locale și de ocupare a forței locale de muncă.

Legea turismului asigură planificarea și coerența dezvoltării domeniilor sectoriale și a formelor alternative de turism, creând condițiile atenuării dezechilibrelor de la nivel interregional, dar și intraregional, precum și promovării de noi servicii și produse.

Totodată, turismul reprezintă un stimulator al investițiilor deoarece afacerile sunt în marea lor majoritate de dimensiuni reduse iar necesitățile de capital sunt mici imprimând investițiilor un ritm rapid. Investițiile din turism antrenează investițiile din acele domenii care își desfășoară activitatea în strânsă corelație cu turismul. Se exercită, în acest mod, o influență favorabilă asupra zonei în care se află resursele și obiectivele turistice, prin veniturile generate de exploatarea acestora, prin consumul de bunuri și servicii precum și prin veniturile salariale ale angajaților. Investițiile realizate în turism le influențează nemijlocit, atât pe cele din sectorul terțiar, cât și pe cele de la nivel național, astfel evidențiindu-se dublul rol stimulator al turismului:

	- stimulator al <i>investițiilor specifice turismului</i>; - stimulator al <i>investițiilor naționale</i>. Asigurarea cadrului normativ pentru susținerea dezvoltării turismului are efecte importante și în domeniul ocupării forței de muncă având o contribuție majoră la atragerea excedentului de forță de muncă și în consecință la reducerea șomajului, inclusiv la reducerea disparităților în ce privește structura pe sexe sau pe vârste a șomajului. Turismul este apreciat ca fiind cel mai dinamic sector, prin prisma creării de locuri de muncă sub diferite forme și datorită faptului că numeroase profesii și meserii depind de fluxurile turistice. În acest context, susținerea dezvoltării turismului influențează ocuparea forței de muncă sub dublu aspect: - <i>angajare directă</i> – persoanele care lucrează pentru un operator economic din domeniul turismului sau într-o structură de primire turistică, precum hoteluri, restaurante, agenții de voiaj, touroperatorii, centre de informare turistică; - <i>angajare indirectă</i> – locuri de muncă asigurate în sectoarele de aprovizionare cu mărfuri alimentare și nealimentare, industrie, agricultură, piscicultură, transport, Ținând cont de faptul că turismul este un sector economic constituit în principal din prestații de servicii, care presupun o concurență serioasă a factorilor implicați precum și cerințe ridicate în materie de calitate din partea clienților, resursele umane angajate în această industrie trebuie să aibă o pregătire corespunzătoare. În acest sens, legea turismului asigură elaborarea unor strategii de restructurare a educației și pregătirii profesionale în domeniul turismului în vederea îmbunătățirii sub aspect calitativ a serviciilor turistice.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Produsul turistic este rezultatul activității desfășurate de diverși agenți economici, dezvoltarea activităților turistice determinând creșterea cifrei de afaceri a operatorilor economici din turism. În consecință, asigurarea cadrului pentru dezvoltarea activităților din sectorul turismului influențează dimensiunea structurilor și a proceselor economice destinate să satisfacă cererea turistică. Prin măsurile pe care le impune în vederea elaborării strategiilor și programelor de dezvoltare, precum și prin instituirea sprijinului direct în promovare și dezvoltare în domeniul turismului pe termen mediu și lung, prezentul proiect de lege crează un mediu favorabil dezvoltării sau după caz consolidării întreprinderilor și operatorilor economici și comerciali, în special a celor mici și mijlocii.
3. Implicații sociale	Importanța turismului nu ține doar de considerații economice, ci și de relevanța sa socială, întrucât contribuie la promovarea unei coeziuni sociale și reducerea disparităților între diferitele regiuni ale țării, în măsura în care oferă anumitor regiuni perspective de dezvoltare, în special acelor care nu dispun de alte resurse pentru a obține creștere economică. Prin amploarea serviciilor pe care le reclamă pentru realizarea sa, turismul este creator de activități noi, considerabile, sursă de creare de locuri de muncă. În acest sens dezvoltarea turismului constituie un element pozitiv al dezvoltării sociale la nivel local, regional și național. Prin susținerea dezvoltării turismului rural, în mediul rural se desfășoară o serie de

	activități neagricole (turism rural, agroturism, prelucrarea unor materii prime agricole, comerț, transporturi etc.) care au un impact pozitiv asupra comunităților rurale, contribuind la asigurarea de venituri complementare și la creșterea gradului de utilizare a forței de muncă. Aceste efecte ale dezvoltării turismului se răsfrâng în mod similar asupra tuturor domeniilor sectoriale ale turismului. Având în vedere efectele pe care le exercită asupra sănătății fizice și psihice ale indivizilor care îl practică, turismul este un factor de echilibru social, de creștere a capacității de muncă a colectivităților umane, de bunăstare individuală și colectivă.
4. Impactul asupra mediului	Reprezentând un mijloc de valorificare a resurselor, implicațiile economice ale turismului cuprind și elemente care vizează o valorificare superioară a resurselor implicate în derularea activității turistice, în special a celor naturale dar și antropice, turismul fiind pentru multe dintre acestea singura modalitate de valorificare. Valorificarea resurselor turistice însă trebuie să țină cont de principiul dezvoltării durabile, în sensul conservării patrimoniului natural și cultural. În această ordine de idei, legea turismului asigură managementul durabil al resurselor și practicarea unui turism controlat în ariile protejate. Acest proiect instituie principiul dezvoltării durabile și neagresive a turismului în vederea conservării și revalorizării mediului, în derularea oricăror activități legate de turism. Astfel, sunt instituite măsuri în vederea planificării utilizării eficiente a spațiului și a terenului precum și controlul dezvoltării urbanistice și amenajare a teritoriului în zonele de interes turistic. Totodată sunt prevăzute obligații ale autorităților administrației publice pentru inventarierea resurselor turistice precum și stabilirea condițiilor și limitelor de exploatare a patrimoniului turistic natural și antropic. În același timp, este reglementată necesitatea unei abordări globale și integrate a gestionării resurselor naturale prin inițierea și promovarea unor programe de conservare și valorificare durabilă a resurselor naturale, în special a celor cu efecte sanogene și terapeutice, a unor planuri de dezvoltare a stațiunilor turistice și a parcurilor naționale sau a rezervațiilor naturale.
5. Alte informații	

Secțiunea a 4-a

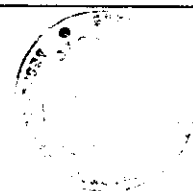
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

1. Modificări ale veniturilor la buget	Nu este cazul
2. Modificări ale cheltuielilor de la buget	Nu este cazul
3. Impact financiar (plus sau minus)	Nu este cazul
4. Programarea anuală a creditelor bugetare, în cazul acțiunilor multianuale	Nu este cazul

5. Propuneri pentru a acoperi creșterile de cheltuieli	Nu este cazul
6. Propuneri pentru acoperirea deficitului de venituri	Nu este cazul
7. Calcule detaliate pentru justificarea modificărilor aduse veniturilor la buget și/sau cheltuielilor de la buget	Nu este cazul
8. Alte informații	Nu este cazul

Secțiunea a 5-a
Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare

1. Proiecte de acte normative suplimentare	În vederea stabilirii metodologiei, condițiilor și criteriilor de exploatare a patrimoniului turistic, precum și a procedurilor de autorizare în domeniul turismului vor fi elaborate de către autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului norme metodologice, aprobate prin hotărâre a Guvernului sau după caz prin ordin al conducătorului autorității susmenționate. Totodată, în scopul stabilirii unor priorități de investiții precum și a altor măsuri de dezvoltare a turismului, autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului în colaborare cu alte autorități ale administrației publice centrale inițiază, elaborează și derulează programe naționale cu impact în domeniul turismului și strategii de dezvoltare a acestui sector, aprobate prin hotărâre a Guvernului sau după caz prin ordin comun al conducătorilor autorităților inițiatoare.
2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie	Nu este cazul
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente	Nu este cazul
4. Evaluarea conformității	Nu este cazul
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul
6. Alte informații	Nu este cazul

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării prezentului act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	A fost desfășurată procedura de consultare preliminară în conformitate cu prevederile art. 7 din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009. Totodată au fost respectate regulile procedurale aplicabile pentru asigurarea transparenței decizionale, prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ.	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Au fost îndeplinite totalitatea actelor și a formalităților prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative, prin care structurile asociative ale administrației publice locale sunt informate asupra conținutului proiectelor de acte normative care le privesc în mod direct și prin care punctele de vedere ale acestora sunt avute în vedere, după caz, la definitivarea proiectelor respective.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	

5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Aparare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ, prin avizul nr. 339/2011.
6. Alte informații	

Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea prezentului act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	
3. Alte informații	

Secțiunea a 8-a
Măsuri de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2. Alte informații	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM - MINISTRU
E. BOC
EMIL BOC